

● Zajedničko glazbeno animiranje mise župnoga i dječjega zbora

● U župnoj se crkvi svake nedjelje slave dvije mise

funkcionira telj»

»Što se tiče pastoralnoga rada, nesklon sam određenomu modelu, nego sam otvoren poticaju Duha Svetoga, on oduvijek djeluje u povijesti Crkve, pa nastojim kombinirati. Tradicija Crkve prebogata je da bismo tu riznicu postavili, stoga sam prošle godine odlučio obnoviti i pokrenuti pučke misije koje su vodili franjevci konventualci, i redoviti vjernici bili su zadovoljni i doživjeli su tu ponudu kao snažnu duhovnu hranu. Treba njegovati te tradicijske stvari u Crkvi«, govori župnik Ciglar, a te njegove riječi potvrđuju liturgijska slavija. Drži se do ljepote liturgije, a u posebnu ulogu ima i đakon koji je najesen stigao u župu - Mislav Mikac iz Jalžabeta. Žele da crkva bude kuća Božja i da je Bog u središtu crkve - ne cvijeće, ne pjevanje, ne svećenik...

Najljepši kraj za život

Prvi župnikov suradnik je zvonar Vlado Pokrivač (63) koji tu dužnost vrši već 17 godina, otkako je »prisilno« otišao u mirovinu nakon propadanja velikoga medimurskoga građevinarskoga giganta koji je na burzu poslao više tisuća radnika. »Budući da sam crkveno odgojen i cijela familija mi je bila vezana uz crkvu, i sam sam još od 1977. pomagao u župi, ali sam posljednjih 17 godina zvonar i brinem se o crkvi, farofu, gospodarskim zgradama i okolišu crkve. Pomažu i drugi vjernici kada su veći poslovi - proljetno čišćenje, pripreme za proslavu proštenja. I moja supruga uređuje crkvu, još dok je bila curica od 10 godina pomagala je mami, a sada je moja desna i lijeva ruka te pjeva u župnom zboru«, govori Pokrivač, koji se priženio u Nedelišće, a rodom je iz Novoga Sela na Dravi. Iako je crkva »izvučena« s glavne ceste te je na velikoj površini, već se i oko nje počelo graditi - pa nam zvonar pojašnjava da su crkvu sada okružile novozgrađene stambene jedinice te športski centar.

● Filijalne kapele u Pušcinama, Slakovcu i Dunjkovcu

Medu vjernicima na koje se župnik oslanja i članovi su ekonomskog vijeća, a njih predstavlja Dragan Novak (52). »Tu sam rođen, odatve imam ženu, tu sam kuću napravio i iz Nedelišća ne idem nikamo - definitivno je najljepši kraj za život. Ljudi većinom gravitiraju Čakovcu za posao, iako se i samo Nedelišće dosta razvilo, mnogo je obrtnika i poslovnih ljudi koji mogu dati posao. Stereotip je da je ovdje bogat kraj, ima dovoljno za normalno funkcioniranje, ali istina je da se nije iselilo toliko ljudi u odnosu na druge hrvatske krajeve«, ističe prometnik vlakova zaposlen na Hrvatskim željeznicama te kaže da svojim prijedlozima i savjetima pomažu župniku u izgradnji, adaptaciji i uređenju župnih objekata. A situacija je po tom pitanju dobra - i župna crkva i sve filijalne kapele u dobrom su stanju, lijepo su uređene, a u župi mogu računati i na financijsku potporu županije i općine - nije sve samo na župljanima. A župljani su posebno ponosni na najvrjedniji detalj u župnoj crkvi - kustosiju visoku 6 metara, majstorsko djelo nepoznatoga kasnogotičkoga kamenorezbara iz 16. stoljeća.

Promoviraju crnu medimursku pisanicu

Ljubav i želja za pomaganjem drugima motivira desetak članica župnoga Caritasa na predan i angažiran rad, iako u Nedelišću u klasičnom smislu siromaštva nema. No ipak Caritas ima pune ruke posla: svake godine obidu 75 bolesnika, odnesu im simbolične darove, daju financijsku pomoć obiteljima s više djece, a da priskrbe sredstva, više puta u godini daju poklone župljanima koji zauzvrat ostavljaju priloge. O tome govori Božena Hajda-

● Djeca iz Dunjkovca sudjeluju u liturgiji

rović (70), umirovljena profesorica u Gospodarskoj školi, rodom iz Sračinca: »Sada za blagdan Gospe Lurdske djelatnice Caritasa sa svojim suradnicima ispeku kolače, bit će 200-tinjak paketa. Za Božić pripremamo radionicu izrade čestitaka, a uoči Uskrsa s firmanicima organiziramo radionicu ukrašavanja pisanica. Radimo na tome da se naša crna medimurska pisanica promovira, želimo da današnja djeca za 10-20 godina, kada nas više ne bude, uče svoju djecu. To je naša tradicija, zaštićena kulturna baština, pa imamo razloga raditi na tome.« Voditeljica je župnoga Caritasa i ističe da u korizmi organiziraju susret starijih i bolesnih župljana u crkvi. Aktivna u Caritasu je i Bernarda Buhanec (64), koja dolazi i na novopokrenute susrete biblijske skupine. Oni se održavaju jednom mjesečno i odazivaju se oni koji žele probuditi vlastitu vjeru proučavajući Sveto pismo na ežegetski način i uz teološko tumačenje. »Dolazim da nešto više saznam o našoj vjeri, ali i radi druženja. Dragom mi je da se to nudi u našoj župi. Vjernica sam odmalena, još su moji roditelji uzimali Glas Koncila od prvoga broja, a kada više nisu mogli

čitati, onda sam ja preuzela - jer je to prilika za informiranje i duhovni rast.« Udovica je rodom iz Nedelišća. Bila je zaposlena u MTC-u. Redovito svakoga dana dolazi na misu u župnu crkvu. Svjedoči i da se moli krunica, a u svibnju i listopadu to je posebno svečano uz pjevanje litanija.

MLADE PRIVUĆI sakralnoj glazbi

O pjevanju u župi Presvetoga Trojstva brine se iskusni Vlado Mihaljević (65), već 22 godine orguljaš u Nedelišću, ali i kantor u više od 10 medimurskih župa. Rodom je iz Male Subotice, po struci profesor književnosti, živi u Čakovcu. »Kantor sam već 50 godina, od malih nogu. Dolazim iz kantorske familije. Kantorstvo je u obitelji neprekinuto već više od 100 godina, pa to ude u krv. Moj sin svira, brat također, a usto je i restaurator orgulja, tako da nema bojazni za budućnost. Naš je zbor u Nedelišću postigao dosta toga: kao prvi Medimurci sudjelovali smo na manifestaciji »Pasijska baština«, snimali smo crkvenu glazbu kroz godinu i izdali četiri nosača zvuka.« Svira na prvoj nedjeljnoj jutarnjoj misi u župnoj crkvi, a na drugoj se pridružuje i zbor koji ima 20-ak pjevača. Sretni su što su prije nekoliko godina ugradili orgulje koje su stigle iz Regensburga, a ranije su svirali na harmoniju i sintesajzeru. »Interes za glazbu postoji, dobar je potez da se ponovno oformio dječji i mladi zbor. Mlade treba na novi, drugačiji način privući sakralnoj glazbi«, napominje Mihaljević.

Oba zbora - i mješoviti i dječji - pjevaju zajedno na istoj nedjeljnoj misi, naizmjenice: stalne dijelove mise pjevaju stariji pjevači, a zaple pjesme dječji. Vodenje dječjega zbora - koji je obnovio svoje djelovanje ove pastoralne godine na župnikovu inicijativu - povjeren je Ivi Novak (37). »Nije tako teško počinjati stvarati ispočetka. Djeca su se dobro odazvala, oni koji vole pjevati dolaze, ima ih dovoljno i lijepo je s njima raditi. Imamo 2-3 gitare, a 20-ak djece dolazi redovito na probe i mise. Na misi nam se zna priključiti još poneko dijete.« U župi je od 2008. godine, a zaposlena je u čakovečkoj ekonomskoj školi, gdje je i prije živjela. Kaže da bi Nedelišće zasigurno - zbog broja stanovnika, razvijenosti infrastrukture, gospodarske zone - bilo samostalan grad da nije tako blizu Čakovca. Naime, dijeli ih samo jedan nadvoznjak. Predstavnica mla-

dih, osnovnoškolka Ana Delost (14) zajedno sa sestrama Barbarom i Martom pjeva u zboru, a kaže da se mladi uključuju i u društveni život - u mažoretkinje i folklorna društva, ali i športske aktivnosti.

Vole hodočastiti u domovinu

Ljepoti liturgije pridonosi i ministrantska zajednica koja se poput »ranoranioca« okuplja subotom na svojim susretima od 7.30 do 9 sati. Dolaze na misu, a nakon toga imaju susret u pastoralnoj dvorani koji vode njihovi voditelji Luka Treska i David Kovačić. Ministranti kažu da su se navikli na taj ritam i dobro im je što im onda ostane vremena za njihove aktivnosti ili učenje. »Tradicija je da ministranti postaju nakon prve pričesti pa ima mnogo onih koji idu u srednju školu, na fakultet ili su već zaposleni. Najstariji ministrant iz Pretetince otišao je nedavno u Irsku na doktorski studij iz područja kemijskoga inženjerstva - ali od djetinjstva do nedavno je ministrirao«, napominje župnik Ciglar i dodaje da su iz župe dva živuća svećenika (dr. Karlo Šimek iz Puščina i Josip Pivar) i tri redovnice (sestre Damira Pergar, Dinka Kovačić i Jelena Oreški). Župnik svjedoči i da župljani vole hodočastiti - tradicionalno odlaze Majci Božjoj Bistričkoj, u Ludbreg u svetište Predragocijene Krvi Kristove i na Trsat s dva autobusa, a povodom pučkih misija prošle su godine prvi put išli Majci Božjoj Jeruzalemskoj na Trški vrh.

Rođen u Dunjkovcu, župljanin Franjo Cimerman (66) sjeća se izgradnje tamošnje kapele sv. Josipa Radnika. »Iako je bio snažan utjecaj komunizma i ateističkih aktivnosti na ovim prostorima, ljudi ipak imaju osjećaj za vjeru, što je posebno došlo do izražaja izgradnjama kapelica i crkava u Pušcinama i Dunjkovcu - dislociranim mjestima. Time je u posljednjih 35-40 godina bitno porastao vjernički aktivitet. Izgrađenost i bolja infrastruktura bitno su utjecali na porast duhovnoga života u ovom kraju, a osamostaljenjem Hrvatske više je ljudi počelo drukčiji postati su ljudima prihvatljiviji. Imali smo dobre svećenike i danas ga imamo, to je značajna stvar«, govori Cimerman, ekonomist po struci, koji se sjeća kako je nedjeljom kao dječak išao uskim putom od Dunjkovca do Nedelišća i župne crkve. Tada ih je, kako kaže, bilo 10-15, a danas ih je više od stotinu. ■